

238) III. c. 7. Uopfigeligt Gaan til Anlægget af Jernbaner fra Frederikshavn til Skagen. Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet, København, den 5te December 1889.

Efter at der under 27de Juli d. A. er meddelt Skagen Byraad Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Frederikshavn til Skagen i Henhold til Lov af 30te Marts d. A., har Koncessionshaveren paabegyndt Anlægget af bemeldte Bane, der ventelig vil skride saa hurtig frem, at der vil kunne blive Spørgsmaal om Udbetaling allerede i Løbet af indeværende Finantsaar af en større Del af det Statslaan, om hvis Udelse der er givet Koncessionshaveren Tilfagn i Overensstemmelse med Lovens § 2.

Idet man derfor efter Omstændighederne maa ønske for Finantsaaret 1889—90 at kunne disponere over et Beløb af 300,000 Kr. i nævnte Diemed, er det Ministeriets Afgt at optage Forslag om Bevilling af dette Beløb paa det Forslag til Lov om Tillægsbevilling for nævnte Finantsaar, som vil blive fremsat for Rigsdagen. Som Følge heraf vil det paa Finantslovsforslaget for 1890—91 under § 27 III. c. 7. opførte Beløb være at nedsætte med samme Sum, og jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 27 III. c. 7.

Summen 520,000 Kr. nedsættes med..... 300,000 Kr.

S u g e r s l e v.

Jacoby.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes.

239) Et Mindretal (Berg) bemærker, at dets Stilling til Behandlingen af Finantslovsforslaget i Almindelighed er den samme som i de foregaaende Aar. Dette Mindretal er fremdeles af den Ansættelse, at der ikke bør bevilges det nuværende Ministerium nogen Finantslov. Aar for Aar ere de Grunde, det tidligere har anført for denne Stilling (sfr. Tillæg B. Sp. 339 for 1887—88), yderligere bestyrkede.

Hvad den specielle Behandling af det foreliggende Lovforslag angaar, vilde den mest rationelle Fremgangsmaade være den: paa Grundlag af den sidst lovlige vedtagne Finantslov (for 1884—85) at udrense Lovforslaget for alle senere tilkomne, provisoriske Poster og Tilføininger. Derved vilde væsentlig kun blive tilbage „de almindelige løbende Udgifter efter de indtil 1ste April 1885 gjældende Regler“, samt nye af de udstedte Finantsprovisorer uafhængige Forslag.

At en stor Række af Forhøielser og Tilføininger, som ere overensstemmende med Folkethingets i de senere Aar foretagne Afstemninger, ad denne Vej vilde forsvinde af Lovforslaget, kan ikke være nogen Indvending imod Anvendelsen af denne Fremgangsmaade; thi det bør næppe kunne antages, at Folkethinget har afstemt over saadanne Poster under anden Forudsætning end den, at der fremkom en Finantslov. Men da denne Forudsætning Aar for Aar er bristet, kan disse Afstemninger ligesaa lidt have nogen bindende Forpligtelse for Thinget, som de have kunnet give Ministeriet nogen Berettigelse til at afholde de paagjældende Udgifter.

Heller ikke vil man ved et saadant Finantslovsforslag kunne berede et tiltrædende grundlovstro Ministerium nogen væsentlig Hindring, idet Rigsdagen ved en Tillægsbevillingslov vil kunne afgjøre, indenfor hvilken Grændse de faktiske Forhold maatte begrunde forøget Bevilling til et saadant Ministerium.